

falvende, som Renteforøgelsen endogsaa sees at være bestemt for de Raantagere, der have stiftet Laan, forinden Loven træder i Kraft.

Det forekommer mig derhos at være et stort Spørgsmaal, om Staten ikke har Forpligtelse til at hde de Umyndige fuld Garanti for deres Midler, saalænge disses Overdragelse til Overformynderiet er en tvungen Sag, saameget mere som Bærgerne ovenikjøbet ved de nye Beitingselser tabe enhver Indflydelse paa Anbringelsen af deres Myndlingers Midler. Det synes, saa forekommer det mig, temmelig haardt at paahyde som Tvang, at Bærgerne for Umyndige skulle afgive disses Midler til et Overformynderi, hvor de ikke have al den Sikkerhed, som den, der paahyder Tvangen, nemlig Statsmagten, kan hde, og jeg troer, at dette er et Punkt, som ved Sagens videre Forhandling fortjener at komme under ganske særlig Overveielse.

Der kunde i det Enkelte være forskjellige Bemærkninger for mig at gjøre ved Lovudkastet. Jeg mener saaledes med den sidste ærede Taler, at der kan indvendes Endeel, navnlig mod den Bestemmelse, at Retsbetjenten skal være en af dem, der afgive Betenkning om de tilbudte Panters Bestaafenhed. Bedømmelsen af Sligt ligger i de fleste Tilfælde temmelig langt fra den Betragtningsskreds, som Retsbetjenten sædvanlig bevæger sig i, og det er mere tilfældigt, om Retsbetjenten har et specielt Kendskab til de Forhold, hvorpaa det ved den paagjældende Leilighed kommer an. Jeg finder det derimod rigtigt, at der gives Leilighed til, at Renterne af de Umyndiges Midler kunne erholdes paa en mere bekvem Maade end ved at henvende sig til Overformynderiet selv, naar det bliver koncentreret. Hvorvidt det netop skal være gennem Retsbetjenten, at Udbetalingen bør ske, skal jeg ikke udtale mig videre om; for Diebliffet kan der vistnok ikke være Noget iveten derfor, og det er ogsaa i Lovudkastet kun bestemt indtil videre, saa jeg antager, at naar det ikke længere lader sig gjøre paa denne Maade, det da vil blive ordnet saaledes, at Bekvemligheden for Vedkommende ikke ophører.

Jeg veed ikke, hvorvidt der kan indvendes Noget mod, at Regnskabsvæsenet i Lovforslaget albeles undgaaes, ialtsald med Undtagelse af

Henviisningen til Lovgivningen om det offentlige Kasse- og Regnskabsvæsen. Det er muligt, at der ikke behøves Mere, men dette forekommer mig dog for Diebliffet ikke ganske klart, og jeg troer, at ogsaa dette Punkt kan fortjene at komme under Overveielse, ligesom om der ikke ved denne Leilighed kunde gives en noget forandret Bestemmelse med Hensyn til Størrelsen af de Kapitaler, der skulle indbrages i Overformynderierne. Denne Grændse var tidligere, saavidt jeg erindrer, 20 Rd., og er senere, om jeg ikke feiler, bleven forhøjet til 100 Rd., men jeg veed ikke, om der ikke nu, naar en heel ny Omordning af Overformynderi-væsenet dog skal indtræde, skulde være Anledning til at sætte denne Grændse endnu noget høiere. Hvad der forøvrigt af mindre Specialiteter kunde være at tage i Betragtning, skal jeg her forbigaae; jeg forudsætter, at Sagen vil blive gjort til Gjenstand for et Udvalgs Overveielse, og da kan jo det Fornødne i saa Henseende komme i nærmere Betragtning. Jeg skal derfor her indskrænke mig til disse tildeels mere almindelige Bemærkninger.

Jørgerslev: Jeg er ligesaa heldig stillet som de to ærede foregaaende Talere, idet Lovudkastet i det Hele har tiltalt mig overmaade meget, og jeg mener, at Enhver, der er interesseret i denne Sag, vil være den ærede Justitsminister megen Tak skyldig, fordi han har søgt at bringe Orden ind i et Forhold, der for Tiden kun er ordnet paa en lidet tilfredsstillende Maade. Det er et besværligt og ubehageligt Hverv for vedkommende Retsbetjent at skulle substituere alle disse smaa Kapitaler, og dog maa jeg tilstaae, at jeg lægger mindst Vægt derpaa. Men det er tillige til megen Ulempe for de Umyndige selv, navnlig paa en Tid som den nærværende, da en Mængde smaa Kapitaler mellem 20 og 100 Rd. ere gaaede ud af Overformynderierne, ligesom ogsaa alle de, unge Damer tilhørende Kapitaler ere gaaede bort, forsaavidt de have fylbt deres 18de Aar. Det har nemlig af denne Grund meget ofte fundet Sted, at Retsbetjentene ikke have kunnet substituere, idet der er gaaet meget Mere ud, end der er kommet ind, og de have saaledes ikke kunnet gjøre Andet end at/ overdrage vedkommende